

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60 szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve
egész évre 10 forint, fél évre 5 forint, negyed évre 2 forint 50 krajár.

Egyes szám ára 4 krajár, kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 krajár.
3 hasábos garmondsor 8 krajár. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 80 krajár bélyeg-díj fizetendő.

Nyilvántartási díj 15 krajár.

Hirdetések és nyilvántartási díjak előre fizetendő.

Ugron Gábor beszéde.

Brassó, nov. 11.

(—z—y.) Hlába, senki sem tagadhatja, hogy olyan világban élünk, hol a materiális megélhetés százkaru polypja egyre jobban zsugorítja összebb a fellengző ideálist, a felhőkbe járó eszményt s lehuzza azokat a földnek porába, a hol a liba vergődik, — a sárba, mely hóolvadás után terjeng a maga mocskos levével az utakon mindaddig, míg a meleg verőfény föl nem szárítja.

Más kérdés azonban, hogy a mi a sár vizéből fölészivódik, — a mi a portömecsekből védőleg ráarakodik: nem mind arra való-e, hogy a föld termőképességét növelje, gyarapítsa, s ez örök változatban nem rejlik-e az öröktermékenység egyik nagy és hatalmas biztosítóka? . . .

Mindezen kérdések átborzonganak a magyar ember lelkén, a mikor otthoni csöndes magányában olvasgatja Ugron Gábor minapi hatalmas beszédét, mely szingazdagságban rettenetes képet adott Magyarországi politikai és

társadalmi állapotáról, úgy állítván oda országunkat, mint olyan államot, mely a romlás, a pusztulás végső stádiumában vergődik.

Azt mondta Ugron Gábor ur, — hogy hű legyen megbukása fölötti fájalmában kinyögött keserű sohajtásához — hogy a magyar közvélemény romlottabb, tespedőbb, mint valaha s a libához hasonlította a magyar népet, mely csak piszkos port ver fel szárnyaival; — azt mondta Ugron Gábor ur, hogy a miniszterelnök politikája friss hóval födte be a közéletet, de az olvadáskor ebből is csupán sár lesz. . .

Megdöbbenve hallottuk dörgedelmes szavait, — szívverésünket elfojtva olvastuk a sötét színezést, s már-már kétségbeestünk volna államiságunk, nemzetünk s fajunk pokolrajzása fölött, ha nyomba nem hallottuk s nem olvastuk volna a leghivatásosabbnak: a miniszterelnöknek válaszáat, a ki a maga keresetlen s épen azért átható és meggyőző kijelentéseivel egészen helyreállította ezt a torzképet, a mit Ugron politikai és társadalmi közállapotainkról festett, szembeállítván a vásári bódékban oly gyakran látható torzító tük-

rökkel szemben, a mikkel Ugron Gábor ur dolgozott, a híven, igazán mutató tükröt.

Széll Kálmán beszédének nem kívánunk ez alkalommal bővebb méltatásába bocsátkozni, — beszél helyettünk s minden színezés helyett maga a beszéd.

Csupán azt emeljük ki, a mit oly igaz és találó vonásokkal arról a tendenciáról mondott, a mely a közjogi alapon álló pártok s a közjogi ellenlenzék közötti áthidalhatatlan ürt képezi.

Egyfelől a reális alapon való szilárd álihatatosság, a lépesről-lépésre megfontolt haladás, melynek megannyi fényes eredmény jelzi hatarát, — másfelől a politikai fantáziák goriak ködös világában tévelygo, ugynevezett nemzeti ideálok, melyeknek megvalósítása a lehető legnagyobb gpróbatatásokat zudt na a meze, s nyugat és kelet haragja a a o szemor-solná minden parányában: me a van a víz és a tűz. A víz, a m, medrébe szorítva az emberi erőnek megbecsülhetetlen szolgálatokat tesz, a tűz, a melynek ha csak szikrajokban, a

A „Brassói Lapok” tárczája.

Feloldó szerelem.

— A „Brassói Lapok” eredeti tárczája. —

Huszonöt éve már, hogy nap-nap után ott ül az irattárban s a kollégái most jubilálják. Szomorú jubileum: ez után a huszonöt év után, a mit a miniszterium irattárában töltött. Mi az irattár? A ki csak egyszerűen fordult meg benne, nem tudhatja. Rokona a börtönnek, talán a temetőnek, katakombának is. Nagy ott a csönd, elhal a beszéd hangja. Egyforma rendben egymás mellett nagy szekrények állanak. Síroltok, a melyekben annyi ember ügyes bajos dolga van eltemetve örökre. Egy-egy aktaszám olykor az életboldogság sírfölrata.

A számok lélekölő egyhangúsággal következnek egymásután, esztendőről-esztendőre; mint a halottak a temetőben. És a bucsuzató oly rövid: ad akta. A nyomtalan enyészet e csöndes előcsarnokába Bozóth Ferencz is temetni jött valaha. A bánatot akarta

eltemetni és önmagát temette el, miközben keserves sohajtása gyakran vegyült össze az akták suhogásával. . .

És a kollégái most jubilálják. A diszében egymást érik a felköszöntők. Mind azt hangoztatja huszonöt év, huszonöt év! . . . Bozóth szinte fölriad. Valóban ennyi volna már? Alig tudja hinni. S miközben az ebéd vége felé estébe hajló délután megszökve a társaságtól, havatelé ballag, eszébe jut a múlt, az a régi fájdalom, mely huszonöt év előtt költözött szívébe.

Másodéves jogász volt. Szegény özvegyasszony egyetlen reménye, mindene. Hazulról kevés tellett hát instruktorságot vállalt egy miniszteri tanácsosnál. Boldogan írta ezt edes anyjának, hogy itt mennyire megbecsülik, nem is tekintik afféle közönséges instruktornak. Így esett aztán, hogy magukkal vitték a jogász majálisra is, a hol a délczeg Bozóth nagyon sokat tánczolt a tanácsos ur leányával Ilonkával. Szép, szép nagyon szép volt ez a leány. Bozóth beleszeretett és viszontszerelemre talált. Komolyabb volt ez a szerelem, mint bárki hitte volna, akár maga Bozóth is. A tanácsosék azonh

mosolyogtak rajta, mikor a lányuk egy meghitt téli estén pirulva bevallotta, hogy mennyire szereti a fiatal embert, az megötet. Hogy ha majd Bozóth évek múlva végez, hozzámegy, máshoz soha senkihez. — Tizenhat éves múlt, hadd ábrándozzon — mondotta a tanácsos ur nejének, a ki jóvágányólág bólintott.

Eltelt egy esztendő. Bozóth szívében megerősödött a szerelem. A leányból pedig csodamód bájos teremtes lett. Körül is rajongták a bálakon, különösen ha Bozóth nem volt ott. A fiatal ember bizalommal tekintett a jövőbe. Sokszor ült nehéz munkába merülve, miközben a leánynak élet-halálra udvaroltak a bálteremben. A legkitartóbb udvarló Bács Jenő császári és királyi kamarás, földbirtokos volt. A farsang után a házhoz is járt, de Ilonka azt mondta, ki nem állhatja. Elkövetkezett a nyár. A tanácsosék ilyenkor rendszerint lementek lét, három hónapra Balatonfüredre. Velő szokott menni Bozóth is, de most már egy hónapja nem látták, mert hazautazott az anyához, a ki nagy beteg. Ezalatt Bács

jóllét, a fejlődés minden eszközét hamvvá égeti.

A talajvesztett politikának micsoda elkeseredése, a gáncsaskodó kritikának mekkora éhessége, s a visszafojtott indulatok mekkora öntelt kilocsanása kellett ehhez, hogy egy függetlenségi vezérferfi a saját nemzetéről ilyen sötét képeket fessen csupán azért, mert annak a nemzetnek zöme egyre növekvő mértékben érezteti a szakadárpolitikussal szemben a nemtörődömségét?

Mennyivel könnyebb helyzete volt Széll Kálmánnak, a mikor a frázisok s a dus képzelemszülte hasonlatok ellenében harminczkét esztendő munkájának tényeit, eredményeit szögezte oda a reális alapokon működött politikának, annak, a mely fellegvárakat nem épített ugyan, de a nemzeti jóllét megvívhatlan bástyáit teremtette meg azóta, hogy a jogfolytonosság megszakadt fonálát bölcs kezek ismét összebogozták.

Megvédelmezte az osztrák bér-szolgának nevezett kormányferfi a magyar nemzetet azzal a férfival szemben, ki magát a nemzeti aspirációk hivatott letéteményesének tartja ugyan, de a politikája sikertelensége fölötti elkeseredésében megtagadja ettől a nemzettől a legszebb kincseket, minők a hazafiság, a kulturális haladó-képesség, az önbecsérzet, a munkakedv, a szabadságszeretet, s a nemes eszményekért való hevülés.

Azért mégis köszönetet érdemel Ugron Gábor ur, hogy alkalmat adott vehemens, tulzott kritikájával arra, hogy

az országközvélemény még tisztábban lássa a nagy különbséget, mely a frázisgyártó hazafiaskodás, a reális alapon való fontolva haladás között tátong.

A szabadelvűpártnak s kormányának elég ez is s mi tiszta meggyőződésből akkora sikereket kívánunk nekik ezutáni munkájukhoz, a mekkora sikertelenség az Ugron-fajta politikusok kétségbeesett politikáját honorálta.

A miniszterelnök szavaival fejezzük be sorainkat.

Azt mondta:

„Koczkajátékkal én élni nem akarok, mindig jó értelemben véve a szót. Megengedem, hogy az nem oly magas szárnyalású politika, a melyet képvislek, de mégis azt hiszem, hogy reális és az adott viszonyok közt az egyedül helyes és hogy egyedül ez felel meg az ország érdekének.”

Belföld.

Brassó, nov. II.

A képviselőház legközelebbi ülése hétfőn lesz.

Gromon Dezső honvédelmi államtitkár tegnap töltötte be államtitkári működésének 15-ik esztendejét.

A képviselőházhoz tegnapelőtt érkezett a szentesi választók egy részének felirata, melyben képviselőjük, Sima Ferencz összeférhetlenségi és mentelmi ügyeinek elintézését sürgetik.

Az Örökimádás-templom gyűjtő-bizottsága nagyszabású gyászünnepe rendezett Erzsébet királyné emlékeztetére.

Szatmár város legközelebbi közgyűlésén indítványt szándékoznak beadni, hogy a város törölje díszpolgárai sorából Fülek

Henrik ny. honvédezredest, a ki a minap Bécsben Luegerre, a magyarfaló polgármesterre felköszöntőt mondott.

Külföld.

Brassó, nov. II.

Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter tegnap délelőtt hosszabban konferáltak Clary gróffal az osztrák minisztertanács elnökével és Kniazio-luckival, az osztrák pénzügyminiszterium vezetőjével Bécsben.

A Bécsben levő magyar kvóta-küldöttség tegnap délelőtt ülést tartott, megválasztván a hetes bizottságot, a mely az osztrák küldöttséggel tárgyalni fog.

Az osztrák kvóta-bizottság kimondotta, hogy a magyar kvóta-tabellákat a tárgyalás alapjául nem fogadja el.

Vilmos német császár öt napig marad Angolországban.

Az angol kabinettanács legközelebb igen fontos ülést fog tartani, a melyen szóba kerül még egy vagy két hadtest mozgósításának kérdése.

Az ítélet.

Brassó, nov. II.

A szenvedélyességnek ma sem ideje, sem helye. Minden káröröm nélkül, de az elégtétel kibékítő hangulatával fogadjuk a Wiener Waldemár elítélését. Neki és a magyarság ellenségeinek és az egész világnak látnia kell, hogy mikor megtorlást követeltünk, nem gyűlölet, hanem igazság vezetett bennünket. Sohasem tagadtuk és ma sem tagadjuk, hogy abban a márczius 15-iki eseményben nemcsak a törvény bűnös áthágását, hanem a magyarság érzülete és jogai ellen irányzott merényletet is láttunk.

Jenő udvarolt Ilonkának és egy forró nyári délután vallomást tett.

— Nem szeretem szolt Ilonka. Soha sem leszek a felesége.

El voltam készülve erre a teleltre is Ilonka — szolt Bács. Tudom, hogy Bozóth Ferenczre gondolt. Pedig hát nem jól teszi. Ez a derék fiatalember még nagyon fiatal. Most szereti, de ki tudja szeretni fogja-e akkor is, ha évek múlva át lép a komoly férfi korba. Nem akarom őt megsérteni, de hiszen maga Bozóth sem tudhatja még, hogy mi történik a szívével majd évek múlva. Külömben ha szeretni fogja és maga hozzá megy, mi lesz ebből? Maga nem született Ilonka annak a problémának a gyakorlati megoldására, hogy miképen lehet a togalma-zói, vagy albirói fizetésből megélni, három, talán négy embernek. Ezzel viszont nem akarom magát megsérteni, de az első mámaros hetek után nagyon boldogtalan lesz. Nap nap után érezni, látni fogja, hogy az ura nélkülöz magáért, maga nélkülös az uráért, egy szegény özvegy asszony mind a ketőjükért és mégis annyi mindene hiányzik valamennyiőjüknek. Gondolkozzon a szavaimon Ilonka. Igazat fog nekem adni és nem fog eltaszítani engem, a ki annyira szeretem.

Ilonka gondolkozott, gondolkozott és mikor Bács megkérte a szüleitől, igen-t mondott. Egy hét múlva már egy sor más írás nélküli aranysegésű kártya vitte meg az el-

jegyzés hírét egy kicsi faluba, a hol a kicsi földön, a kicsi fehér házban utolsó perczeit élte, egy szegény öregasszony.

— És ha majd én nem leszek fiam, beszélt a haldokló, ne sirass, ne gyászolj túlságosan. A rózsás arcú szép szőke leány majd pótol engem, hiszen te mondtad, hogy ő is szeret téged. Mond meg neki édes fiam, hogy a te szegény öreg anyád a halálos ágyán áldását hagyta neki. Legyetek boldogok legyetek áldva

Bozóthné meghalt. Miközben a fia áldólag kiterjesztett kezét keresztbe vette mel-lén, megjött az aranysegésű kártya. Bozóth csak másnap bontotta föl a borítékot, választott reá, elküldte az édes anyja gyászjelentését.

S temetés után mindent eladott. Aztán feljött a fővárosba vigasztalást keresni. A mámorban nem találta meg, tudományos munkára képtelennek érezte magát. Így esett aztán, hogy egy jóbarátja tanácsára, elfogyott akkor már kis öröksége is, beállott a miniszterium irattárába. Várta a feledést a számok egyhangú végtelenségébe temetkezve s e közben csöndesen ráalkonyodott.

Megjött a jubileum napja . . . Huszonöt év! Mindenki örömet akar neki szerezni, s ime fölszakadtak a régi sebek. Elmélázva ballagott hazafelé az utcán, s miután szívébe sötét fölleg szállott, elborult odafele az ég is, Hirtelen nagyot dördült és sűrű zápor szá-

kadt a tekete fellegből. Bozóth vizesen menekült be egy fényes palota kapuja alá. Ott már állottak néhányan. Eleinte nem ügyelt rájuk, de egy női hang csengésére fölkapta a fejét. Nagyot dobbant a szíve: ott állott előtte a tanácsosok leánya üdén, fiatalon, mintha csak tegnap váltak volna el a Balaton partján.

A míg a leányt látta azt is hitte huszonöt évről egy perc alatt megfeledkezett egy perczre. Csak ennyi ideig nézhette a leányt. Akkor elegáns fogat állott meg a kapu előtt. A leány felkiáltott:

— Itt a mama! és sietett felszálni kísérelőjével, egy öreg urral együtt. Bozóth csak bámult a robogó fogat után. Azután fölzaklatott szívvvel ment haza. Éjjel nem tudott aludni. Kinozta a gondolat, a vágy, hogy még egyszer lássa a leányt, hogy a szemébe nézve még egyszer feledje a letűnt huszonöt évet.

Erre gondolt, erre vágyott, másnap reggel az irattár néma csendjében is. A nyitott ablakon keresztül hűvös októberi szellő csapta meg lázas homlokát. Fölkelt, hogy betegye az ablakot. A míg kinézett a szeme megakadt az utszéli akácok lombtalanodó ágain, melyről egyre szórta az elsárgult száraz levelet a szellő. Az öreg irattáros szeméből egy könnyecsep gördült alá, s miközben betette az ablakot busan sugta maga elé!

Késő ős lehullott a fának virága levele N. K. J.

A bíróság, mely minden érzelmi hangulattól menten, tiszta lelkiismerettel és a törvény alapján ítél, igazat adott nekünk. A bíróság konstata, hogy annak a tüneménynek agresszív jellege nem volt s Wiener a jogtalanság egész sorozatát követte el.

A tényeket láttuk a tárgyaláson, a rugókat nem. És éppen azért részvételt vagyunk Wiener iránt, a ki nem tudott elég erős lenni, hogy az ő eljárásának igazi indokait előadja. Ebben az esetben bizonyára enyhülnek az ő bűnei s enyhébb lesz vala az ítélet is. De a bíróság a tényeket vizsgálja, azokból ítél, az ismeretlen hátteret nem tartozik kutatni. Wienernek igenis az volt a hibája, hogy jobb szász akart lenni, mint hivatalnok. És ez volt a végzete. Ha akkor emancipálni tudja magát ama befolyástól, mely a maga felelősségét fedezve, őt áldozatként a törvénytelenység labirintusába taszította, ma Wienernek semmi baja, de a március 15-diki események sem történnek.

Teljesen mellőzve azonban Wiener személyes kellemetlenségét, melynek orvoslásáért felsőbb bírósághoz folyamodik, egy erős tanulságot az ő végzetének nem mellőzhetjük. Ez a tanulság pedig az, hogy a köztisztviselő őrizze meg pártatlanságát minden körülmények között. A ki esküt tesz, hogy hivatásában egyedül a jog és törvény fogja irányítani, az se a szászok, se a románok, se a magyarok kedvéért ne szegje meg az esküjét. És alakuljanak bármiképp a viszonyok, legyenek az ellentétek bármily élesek, a szenvedélyek hullámai csapjanak bármily magasra, a köztisztviselő álljon rendületlenül a törvény szikláján, a hullámokat oda ne engedje, mert ha azok magukkal sodorják, veszve van ő is, a jog is, a törvény is.

Ez egyelőre a mi mondanivalónk.

HIREK.

Brassó, nov. 11.

— Lapunk mai számához egy iv melléklet van csatolva.

— Köszönet. A Brassó megyei Magyar Iskolaegyesület elnöksége ezúton mond köszönetet Lázár Gerő nagykereskedő úrnak a bíróság által megállapított tanúdíjának, 5 frtnak az egyesület javára történt adományozásáért és Abel Adolt nyug. főbiztos úrnak, aki szegény gyermekek téli ruhával való ellátásához 2 frt adománnyal járult.

— Ponory Sándor — a király előtt. Ponory Sándor a brassói kir. törvényszék volt elnöke, most országgyűlési képviselő, mult csütörtökön délelőtt kihallgatásra volt a király előtt, hogy megköszönje a nemrég kapott vaskorona-rendet.

— Törvényhatóságok és a h. é. vasutak. A »Pesti Napló« legutóbbi számában egy kimutatást találunk arra nézve, hogy a vármegyék és városok a helyi érdekű vasutak létesítéseért mennyit áldoztak. Ebből a kimutatásból vettük át az alábbi adatokat: Brassó megye 150.000; Fogaras megye 400.000; Háromszék megye 380.000; Csik megye 625.860 frtot részint kifizették, részint kötelezően megszavazták.

— Német színház. Baur Leo színtársulata holnap — vasárnap — este kezd meg előadásait a Vigadóban. Előadásra kerül Strauss János »Denevér« című operet-

teje. Lejo Lili cs. és kir. operaénekesnő Adelt a szobaleányt játsza. Az előadás fél 8 órakor kezdődik.

— Hangverseny. Az Európa szálloda éttermében holnap — vasárnap — este a katonazene játszik. A hangverseny kezdete 8 órakor.

— Elfogott lótolvajok. Tatrang községében a mult hóban egy tüzesetnél megjelentek az épen járőr-szolgalatban lévő Gál Péter, Sinkler István prázsmári, Tankó János és Horváth István hosszafalusi csendőrök. A nevezett alkalommal Gál Péter szóba hozta az 1890 óta Tatrang, Zajzon, Pürkerez, Prázsmár, Szász-Hermány községekben elkövetett lólopásokat s kérdezte társaitól, vajjon nem lenne e czélszerű és alkalmoszerű most a tettesek után pühtolodni, mivel két különböző orsról vannak együtt. A nyomozás, mely még most is tart, szép eredményre vezetett. Pürkerezben letartóztattak egy Kézán Miklós nevű, »Szász« illetőségű embert, aki öt napi vallatás után beismerte, hogy több év óta űzi a lólopást és hogy a lopott lovakat Karsztea Juon és Feczila György tatrangi román lakosok segítségével Romániába szállította be. Eddig mintegy 37 darab lólopást ismert be. Az ellopott lovak értéke közel áll a 3000 frthoz. A derék és ügyes csendőrök most tovább folytatják a nyomozást.

— Szerződötetés. Tibór Lóri, Tiszay Dezső színtársulatának coloratur énekesnője, virágvasárnapról fogva Makó Lajos temesvár-budai színtársulatához szerződött.

— Incidens a nagyszebeni színházban. Ezen cím alatt a Budapesti Hírlap a következőket írja: »A nagyszebeni német színház legbuzgóbb látogatói az odaváló helyőrség tisztjei, a kiknek támogatása nélkül a német színészet az évenként öt-hat hónapig tartó szezon ki nem húzhatná. E színházlátogatás részben önkéntes, részben kifolyása annak a felsőbb parancsnoki akaratnak, mely a német színházlátogatásban némi katonatiszti hivatást vél látni. Így megtörtént, hogy az egyik előadást egy első emeleti páholyból néhány magyar származású és gondolkodású tiszt nézte végig. A Bocksprünge című darabot adták, melyben egy Arpad Wilágos nevével tiszter alak szerepel. Ezt az illető színész tulajdonul kiszínezte s ezzel az állóhelyen összegyűlt szász diákokat óriási tapsra és hoch-kiáltásra bírta, a mi az előadáson jelen volt csekély számú magyarnak arcába kergette a vért. Az említett tiszt egyike erre a páholyból odakiáltott a diákok felé: Sächsisches Gesindel (szász csócselék)! Egy szebeni lap e kifejezést általánosította s úgy magyarázta, mintha a tiszt az egész közönségre értette volna s felszólította a másnapi számban, hogy — ha gavallér az illető, akkor jelentkezzenek, — a mult az lovagiasan meg is cselekedett, sőt az esetről a katonai parancsnokságnak jelentést is tett.«

— Díjbirkózás a czirkuszban. A Huttemann Gusztáv féle czirkuszban ma este díjbirkózás lesz Weiner J. amatőr birkózó és Frunza D. brassói lakosok között. Holnap vasárnap este első föllépte Kazulak Vladimir hivatásos díjbirkózónak, a ki ez alkalommal Weiner J. czukorka gyári alkalmazottal és amatőr birkózóval fog versenyezni. Kazulak Vladimir legyőzőjének 200 koronát ad. Vasárnap délután 4 órakor lesz szállított helyárrakkal érdekes előadás lesz Hétfőn este előkészület miatt nem lesz előadás. Kedden az igazgató 30 éves jubileumi előadása.

— Színház Tordán. Torda város képviselőtestülete elhatározta, hogy színházat fog létesíteni s erre a célra 150.000 frt értékű regále-kötvényeket bocsátott ki. A színház épületének tervét már elkészítették. Az épület még 1900. év folyamán elkészül.

— Csontáru-gyár Marosvásárhelyen. Egy csehországi gyáros cég Marosvásárhelytől nagyszabású csont-és szaruáru-gyárat szándékozik felállítani. A cég főnöke a minap lent járt »Marosvásárhelyt«. Geréb polgármester kilátásba helyezte a gyár építésére szükséges telek ingyen átengedését. A cég egyelőre 200 munkásra rendezné be a gyárat s 30 előmunkást a helyiek kioktatására Csehországból hozatna.

— Tanácskozás a játékdélután ügyében. A revideált tanterv tudvalevőleg kotelőző játékdélután behozatalát kontemplálja. E terv keresztülvitelének módzatai tárgyában legközelebb szaktanácskozás lesz a kultuszminiszteriumban, hol az a kérdés fog vitatás alá kerülni, hogy a tanterv e javaslatát már az idén hajtsák-e végre avagy jövőre és a tornatanítók miként jutalmaztassanak.

— Vasutaink sebessége. A pénzügyi bizottság szerdai ülésében a kereskedelmi tárcza költségvetésének tárgyalásakor Komjáthy Béla kíváncsún tartotta, hogy vasutaink sebessége bizonyos viszonylatokban fokoztassék. Hegedüs miniszter azt válaszolta Komjáthy-nak, hogy a vonatok sebessége folyton tokozódik s különösen májustól kezdve még jelentékenyebb lesz.

— A november 13-diki csilaghullás. Azt a ragyogó tűzijátékot, a mely november hó 13-án megy végbe az égen, valószínűleg nem fogjuk látni, mert tartós eső, vagy legalább is borús időt várhatunk. A szétzúllott üstökös szikrázó foszlányai a levegő legfelsőbb rétegében elhamvadnak, a nélkül, hogy tényük átvilágítaná a vastag felhőburkot.

— A kereskedelmi tárcza költségvetésének tárgyalásakor a pénzügyi bizottságban Hegedüs Sándor miniszter a hozzá intézett kérdésekre adott válaszában a következő kijelentéseket tette: a kereskedelmi törvényre nézve a novelláris eljárást fogja alkalmazni; a biztosítási törvényjavaslat kész van; a tisztességtelen verseny ellen való intézkedések tekintetében megindultak az előmunkálatok; a házalási úyve és a részletüzletre vonatkozó tervezet is elkészültek. A kelettel való vasúti összeköttetésünk csakugyan hiányosa s e tekintetben már is vannak tervek, melyek ha csakugyan megvalósulnak, sokkal fogynak javítani a helyzeten.

— A kereskedelmi és iparkamarák reformja előkészületben van, a mit azt Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a pénzügyi bizottság legutóbbi tárgyalásánál kijelentette.

Ház

szép kerttel és nagy telekkel

Vár-utcza 4 sz. a.

ELADÓ

Bővebbet ugyanott.

J. Gräf és Tsa**Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban**

továbbá szép választék China ezüst-árakban.

3 ékszerüzlete**3** Csak szolid áruk igen mérsékelt árak mellett.**3** Kapu-utca **3**

Új tárgyak elkészítése, javítás, aranyozás és ezüstözés, valamint vésések mindenféle fémbe mérsékelt árak mellett pontosan és szolidan eszközöltetnek.

Minden vevőnek írásbeli jótételek adatik.

Harom évtized óta legjobb hírnevű cég.

HELMBOLD L. örökösei**ékszerészek**

Brassó, Weisz Mihály-utca 24. szám alatt. (Saját ház.)

Leggyorsabb elintézés.

Legnagyobb raktár minden-
nemű ékszerekben valamint
jegygyűrűkben bármily súly-
ban.Kitűnően berendezett
javító-műhely.Nagy raktár valódi arany
és ezüst sveiczi zsebórákban.Évőeszközök 13 próbás hi-
vatalosan fémjelzett áruk.

14 karátos Lorgnonláncok.

Ezüst és fémövek.
Régi övek újjá helyreállítása.

Hatóságilag fémjelzett áruk.

Legjutányosabb árak.

Szolid és lelkismeretes kiszolgálás.

Sz. 17544—1899.

HirdetményEzennel köztudomásra hozatik, hogy a ezenk alatti sétá-
térén levő, általánosan ismert földesuszamlás által a mélységbe
huzott fák hétfőn, f. hó 13-án, kedden f. hó 14-én és szerdán
f. hó 15-én le fognak vágatni.Hogy szerencsétlenségek kikerültessenek ezennel szigoruan
megtiltatik, az említett három napon a ezenk alatti sétater
említett részén járkálni.

Brassó 1899. évi nov. 9-én.

A városi tanács.

Brassói**bank és aktárház**
részvénytársaság.

Brassó Hirscher-utca 2. (Gyümölessor sarkán) I. emelet.

Bevezetett-alapitoke 300.000 korona.

A magy. kir. államvasutak utanyet- kintezesi- penztara.

Ügykorebe vette a bank es raktarhaz
osszes agalt, nevezetesen:**a takarekveteti-,
váltóeszesamitulasi-,
előlegezesi(árakra, értékpapirokra)üzlete
értékpapirok, (részvények, zálogtörvények,
sorsjegyek stb.)****külföldi penzmenek, checkek, váltók
adás-veveset-,****masodiatok (duplicat), szelvények és
mas értékek bevetetelezeset;**bármely művelet keresztülvitelét a bel- és
külföld minden piacán, valamint értékpapirok
megőrzését es kezelését.**A takarekvetetek utáni tőkekamatadót az
intézet fizeti.**Felvilágosítások minden irányban díjtalanul
és bementve adatnak.

Penztari órak: d. e. 8—12-ig, délután 3—5-ig.

Brassói Bank es Raktarnaz Reszvenytarsasag**Forr m. p. p. p. Deutsen m. p.****Ha a sors ezideig mostohán bánt el
Önnel, tegyen kísérletet még egyszer
egy osztálysorsjeggyel nálunk.****A huzás folyó évi november
hó 16-án kezdődik.****Minden
második sorsjegy
nyer.****Legnagyobb nyere-
mény egy millió
korona.**

Egy egész sorsjegy 6 frt

Egy fél „ 3 frt

Egy negyed „ 1.50 kr

Egy nyolczad „ 75 „

Nagy számválasztékban**Adler L. Jakab
és fivére bank-
háza, Brassó.**